

чаха схванатитѣ си дрехи и ги оставяха да не страдатъ и тѣ. По тия урви останаха И. Радювъ и Жеравненчетата. Вѣйводата като вървеше съ другитѣ напръдъ за да намѣри по-сгодни мѣста за да си изгубятъ диритѣ, навалиха се въ единъ долъ, дѣто течение една малка рѣчичка, по която тръгнаха за да си изгубятъ диритѣ. Отбиха се по една диря за да излѣзатъ на отсрѣщнийтъ бавръ. Като слѣдваха да вървятъ по това направление, вѣйводата забѣлѣжи, че дирята е мечешка и ѝ истълкува значението: „момчета не е добра тѣзи работа. Мечка като ни е минала пхтъ, ще ни избиятъ тѣзи душмани“. Отъ тамъ слѣзаха на едно равнище срѣщо една могила. Спрѣха се да причакватъ останалитѣ назадъ. Гръмна се, къмъ посоката дѣто бѣше останало едно Жеравненче. При този гръмъ вѣйводата каза: „тѣзи душмани сж въ дирята ни“ и станаха да заобиколятъ могилата. Съглѣдаха, че двѣ говедарчетата пасели говеда и за да не ги видятъ говедарчетата и да ги искажатъ на войската, спотаиха се да чакатъ до тогава до дѣто говедата прѣминатъ прѣзъ тѣхнитѣ стѣпки и тѣй да си изгубятъ диритѣ. Като си почиваха, Ю. Димитровъ и С. Кънчевъ отидаха по себе си по дирята, отъ дѣто бѣха дошли. Изгърмя се и С. Кънчевъ*) падна убитъ. Всичкитѣ се разбѣгаха и тичаха къмъ говедата, които вече прѣминуваха прѣзъ диритѣ имъ. Отъ нея страна появиха се баши-бозуци, потеря и войската отъ къмъ севѣръ. Смаяни къмъ кое направле-

*) Спорѣдъ свѣдѣнията, които добихме въ затворѣтъ отъ Юрданъ Димитровъ, най-ясно се разумѣ, че вѣйводата е заповѣдалъ да заколятъ: Стефанъ Кънчовъ Шекерджиевъ и Йовчо Жеравненчето, защото неможали да вървятъ и плачели подиръ четата и откривали посоката ѝ на войската. Тѣзи младежи около 17-18 години били заклани въ пхтътъ, що води за *Стара-Рѣка* до каваритѣ надъ *Кечи Дерѣ*.